

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/129/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118200728
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3118200728.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v spore žalobcu: Mesto Trenčín, so sídlom Mierové námestie 2, Trenčín, IČO: 00 312 037, zast. GARANT PARTNER legal s. r. o., so sídlom Einsteinova 21, Bratislava, IČO: 36 856 380, za ktorú koná JUDr. Martin Dočár, proti žalovanému: SIRS – Development, a.s., so sídlom Framborská 12, Žilina, IČO: 36 751 804, zast. Advokátska kancelária JUDr. Michal Krnáč s. r. o., so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, Žilina, IČO: 52 791 777, za ktorú koná JUDr. Michal Krnáč, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 6. októbra 2022, č.k. 21C/5/2018-184, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **r u š í** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie výrokom I. zamietol žalobu a výrokom II. priznal žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca proti žalovanému domáhal určenia, že žalobca je výlučným vlastníkom špecifikovaných hnutelných a nehnuteľných vecí, a to z dôvodu odstúpenia od zmluvy, na základe ktorej v minulosti predmetné veci previedol na žalovaného. V žalobe uviedol, že dňa 20.12.2011 uzatvoril so žalovaným kúpnu zmluvu, v rámci ktorej bolo zriadené aj vecné bremeno. Tou žalovanému predal hnutelné a nehnuteľné veci. Účelom tejto zmluvy bola revitalizácia autobusovej stanice v dohodnutom rozsahu podľa požiadaviek žalobcu a Trenčianskeho samosprávneho kraja. V zmluve (v čl. IV. bode 2) si dojednali, že žalovaný v lehote do 24 mesiacov odo dňa podania návrhu na vydanie rozhodnutia nadobudne stavebné povolenie alebo iné rozhodnutie, ktoré by ho oprávňovalo uskutočniť dohodnutý druh výstavby. Táto lehota 24 mesiacov plynula v čase od 28.8.2013 do 28.8.2015. Ani k podaniu žaloby nebolo tomuto zmluvnému dojednaniu učinené zadosť. Preto v súlade so zmluvným dojednaním žalobca od zmluvy odstúpil. Vzhľadom na to sa obrátil na súd s požiadavkou určenia vlastníckeho práva k prevezeným hnutelným a nehnuteľným veciam. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť.

3. Súd prvej inštancie považujúc žalobu za procesne prípustnú podľa § 137 písm. c) CSP, dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na to, aby žalobca mohol od zmluvy odstúpiť. Zdôraznil, že odstúpenie od zmluvy bolo platne účastníkmi zmluvy dojednané v čl. IV. bode 3 zmluvy, a to pre prípad porušenia záväzkov žalovaného v bodoch 1 a 2 tohto článku zmluvy.

4. Podľa súdu prvej inštancie nedošlo ale ku kumulatívnej porušeniu oboch týchto záväzkov. Za preukázané považoval iba porušenie záväzku v bode 1 čl. IV. zmluvy. Žalovaný totiž v lehote 12 mesiacov odo dňa nadobudnutia vlastníckeho práva k prevádzaným nehnuteľnostiam, teda v lehote do 20.1.2013, nepodal na príslušný orgán úplný návrh na vydanie rozhodnutia (rozhodnutia o umiestnení stavby, územného rozhodnutia, stavebného povolenia, prípadne iného rozhodnutia oprávňujúceho kupujúceho a povinného z vecného bremena v zmysle platnej právnej úpravy uskutočniť dohodnutý druh výstavby)

vo vzťahu k stavbám, ktoré bezprostredne súvisia s prevádzkovaním dopravy na zrevitalizovanej autobusovej stanici vo verejnom záujme.

5. Ďalší záväzok (uvedený v bode 2 čl. IV. zmluvy) však žalovaný podľa súdu prvej inštancie neporušil. Zaviazal sa ním, že bude pokračovať v príslušnom konaní riadne a bez prieťahov a bude poskytovať súčinnosť smerujúcu k vydaniu príslušných rozhodnutí tak, aby v lehote 24 mesiacov odo dňa podania návrhu na vydanie rozhodnutia uvedeného v bode 1, nadobudol právoplatné stavebné povolenie alebo iné rozhodnutie, ktoré ho oprávňuje uskutočniť dohodnutý druh výstavby vo vzťahu k stavbám, ktoré bezprostredne súvisia s prevádzkovaním dopravy na zrevitalizovanej autobusovej stanici.

6. Žalovaný podľa súdu prvej inštancie pokračoval v správnom konaní a bol to žalobca ako stavebný úrad, kto bol v stavebnom konaní nečinný, resp. postupoval s prieťahmi, a v dôsledku tohto prístupu nebolo vydané stavebné povolenie alebo iné rozhodnutie, ktoré by žalovaného oprávňovalo uskutočniť dohodnutý druh výstavby.

7. Súd prvej inštancie zistil, že žalovaný v rámci stavebného konania prekladal stavebnému úradu viaceré listiny, návrhy, rozhodnutia orgánov verejnej moci, čo vyplýva z Notárskej zápisnice N15/2018, NZ3831/2018, kde notárka urobila súpis listín v spise zo stavebného, resp. stavebných konaní. Žalovaný takisto začal s realizáciou odstraňovania skladových a výrobných hál na dotknutých pozemkoch a s výrubom drevín, a za tým účelom si zabezpečil príslušné rozhodnutia.

8. To, že nečinný bol žalobca a postupoval s prieťahmi, považoval súd prvej inštancie za preukázané zo skutočnosti, že vedúca útvaru stavebného a životného prostredia žalobcu A. A. B. a referentka tohto útvaru C. D. dňa 9.2.2018 zhodne uviedli pred notárkou, osvedčujúcou iné skutočnosti podľa Notárskeho poriadku, že príslušný pracovník, ktorý mal spisy predmetných stavebných konaní pridelené, od októbra 2016 na mestskom úrade už nepracuje a jeho spisy doteraz nikto nespracoval. Tento bývalý pracovník za posledný rok svojho pôsobenia na úrade tieto spisy nevidel, pretože si ich vyžiadal zástupca primátora. Vedúca útvaru takisto uviedla, že spisy sú momentálne stratené a nemajú vedomosť, kde sa nachádzajú.

9. Uvedené skutočnosti o nečinnosti stavebného úradu, teda žalobcu, podporovalo podľa súdu prvej inštancie aj následné upozornenie prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín pre porušenie a zároveň dôsledné dodržiavanie tam uvedených ustanovení Stavebného zákona a Správneho poriadku, ku ktorému došlo v postupe žalobcu vo vzťahu ku konaniam č. 36570/2013 a č. 481/2013 vo veci návrhu na vydanie územného rozhodnutia o umiestnení na líniovú stavbu - Tranzitný terminál SAD Trenčín, TRS 12 SO 101 Príprava územia. Prokurátorka vo svojom upozornení uviedla, že navrhovateľ predložil mestu doplňujúce podklady pred takmer štyrmi rokmi a stavebný úrad ani v jednom prípade nevydal územné ani žiadne iné rozhodnutie.

10. Súd prvej inštancie teda uzavrel, že za stavu, keď sa samotný žalobca preukázateľne pričínil o to, že do 24 mesiacov nebolo vydané žiadne relevantné rozhodnutie v rámci stavebného konania, ktorého výsledkom malo byť právoplatné stavebné povolenie alebo iné rozhodnutie, ktoré by oprávňovalo žalovaného uskutočniť dohodnutý druh výstavby, bolo odstúpenie od kúpnej zmluvy neprípustné. Preto podľa súdu prvej inštancie žalobca nebol oprávnený odstúpiť od kúpnej zmluvy. Ak tak urobil, neboli podmienky pre odstúpenie splnené a nemohlo na základe neho dôjsť k zrušeniu kúpnej zmluvy, na ktorom žalobca založil opodstatnenosť svojej žaloby. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania, pretože bol v konaní plne úspešný.

11. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca.

12. Žalobca namieta, že tvrdenia žalovaného o jeho údajnej nečinnosti ako orgánu verejnej moci, nekompletnosti spisových materiálov a nezákonného postupu v správnom konaní, má právomoc riešiť súd iba v osobitom tzv. správnom súdnom konaní, nie v konaní civilnom. Platí ústavná zásada prezumpcie zákonnosti konania a rozhodnutia orgánov verejnej správy, a to až do momentu, pokiaľ sa na to určenom správnom konaní nepreukáže opak. Súd prvej inštancie túto zásadu svojvoľne nerešpektoval. K rozhodovaniu o nezákonnosti ani len nepotreboval príslušný administratívny spis, rozhodol iba na základe notárskej zápisnice a upozornenia prokurátora, pričom v odôvodnení napadnutého rozsudku chýbajú akékoľvek dôkazy a k tomu zodpovedajúce presvedčivé právne

posúdenie vecí, ktoré by objektívne preukazovalo jeho konkrétny nezákonný postup v čase od 28.8.2013 do 28.8.2015.

13. Žalobca upozorňuje, že žalovaný pred podaním žaloby nikdy nezákonnosť jeho konania ako orgánu verejnej správy nenamietal ani nepodal žalobu a rovnako ani prokuratúra po bližšom preskúmaní vecí nikdy žiadnu žalobu na nezákonnosť jeho konania nepodala.

14. Žalobca zdôrazňuje, že na pojednávaní dňa 6.10.2022 jeho právny zástupca citoval časti nálezu Ústavného súdu SR z 30.1.2020, sp. zn. II. ÚS 145/2019, no napriek tomu súd prvej inštancie nerešpektoval tento právny názor a ani svoje konanie nezdôvodnil. Pritom ide o kľúčovú otázku, ktorej nezodpovedanie zakladá inú vadu konania (nepreskúmateľnosť rozhodnutia, svojvôľa).

15. Ďalej žalobca poukazuje na čl. IV. bod 3 zmluvy, kde je dojednaná možnosť zmluvnej pokuty a odstúpenia od zmluvy za porušenie povinností uvedených v bodoch 1 a 2 čl. IV. zmluvy. Žalobca si mohol preto zvoliť zmluvnú pokutu, ale i odstúpenie od zmluvy. Ako dôkaz predložil aj návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 81.070,60 eur titulom neuhradenej zmluvnej pokuty a zároveň uznesenie Okresného súdu Žilina zo dňa 23.3.2017, sp. zn. 4C/34/2016, preukazujúce zaplatenie zmluvnej pokuty žalovaným. Žalobca má za to, že už je medzi sporovými stranami vyriešená právna otázka, že k porušeniu bodov 1 a 2 čl. IV. zmluvy žalovaným došlo. Súd prvej inštancie bol povinný zohľadniť a preskúmateľne sa vyjadriť aj k tejto skutočnosti. To ale súd prvej inštancie opomenul.

16. Súdu prvej inštancie žalobca vytýka tiež to, že ustanovenie čl. IV. bodu 2 zmluvy sa snaží vykladať tak, akoby bolo povinnosťou žalovaného iba riadne pokračovať správnom konaní. To však opomína, že táto povinnosť žalovaného riadne pokračovať v konaní v tej istej vete ďalej súvisle pokračuje určením spôsobu, ako má ďalej žalovaný konať: „... tak, aby v lehote 24 mesiacov odo dňa podania návrhu ... nadobudol právoplatné stavebné povolenie alebo iné rozhodnutie...“. Tým je jasne dohodnutý konkrétny výsledok konania žalovaného. Bolo povinnosťou žalovaného v dohodnutej lehote nadobudnúť konkrétne rozhodnutie. Žalovaný nespĺnil tento svoj záväzok a rozhodnutie v dohodnutej lehote nenadobudol, čím porušil čl. IV. bod 2 zmluvy. Pri uplatnení zásady prezumpcie zákonnosti konania a rozhodnutia orgánov verejnej správy potom podľa žalobcu platí, že ak nebolo stavebné povolenie vydané v lehote podľa zmluvy, zodpovednosť za tento stav nesie žalovaný (žalovaný nepreukázal opak).

17. Žalobca namieta aj záver súdu prvej inštancie, že bol ako stavebný úrad v stavebnom konaní žalovaného nečinný. Svoj záver odôvodnil iba vyhlásením p. A. B. a p. D. zo dňa 9.2.2018 o tom, že príslušný pracovník stavebného úradu, ktorý mal spisy stavebných konaní pridelené, od októbra 2016 už na úrade nepracuje a jeho spisy doteraz nikto nespracoval. Tento pracovník za posledný rok svojho pôsobenia na stavebnom úrade spisy týkajúce sa žalovaného nevidel, nakoľko si ich vyžiadala zástupca primátora. Žalobca zdôrazňuje, že rozhodujúcim časovým obdobím pre posúdenie splnenia záväzku žalovaného je časový priestor vymedzený v čl. IV. bodom 2 zmluvy, teda rámec 24 mesiacov od podania návrhu na vydanie stavebného povolenia (od 28.8.2013 do 28.8.2015). V rámci tohto časového úseku nebola v konaní preukázaná žiadna jeho nečinnosť. Tvrdenia p. A. B. a p. D. je možné vzťahovať zásadne iba k obdobiu po 28.8.2015. Preto sú absolútne irelevantné a nespôsobilé k záveru súdu prvej inštancie o jeho nečinnosti ako stavebného úradu v rozhodnom období stanovenom zmluvou. To isté platí pre závery súdu prvej inštancie, v ktorých tvrdí nečinnosť stavebného úradu v rokoch 2016 – 2018. Rovnako tak tvrdenia p. A. B. o tom, že spisy sú momentálne stratené a nemá vedomosť, kde sa nachádzajú, je potrebné vzťahovať vzhľadom na pojem „momentálne“ ako stav, ktorý subjektívne p. A. B. hodnotí ku dňu vyhlásenia (9.2.2018), a nie k rozhodnému obdobiu podľa zmluvy.

18. Žalobca nesúhlasí ani s vyvodením záverov súdu prvej inštancie ohľadom upozornenia prokurátorky. Ani z uvedeného upozornenia nie je možné konštatovať nezákonnosť jeho postupu v rozhodnom období podľa zmluvy. Ak by prokuratúra zistila nezákonnosť, bola by povinná iniciovať žalobou preskúmanie konania orgánu verejnej správy. To sa však nikdy nestalo, čo svedčí o zmene názoru prokuratúry.

19. Z uvedeného dôvodu je podľa žalobcu nesprávny aj záver súdu o „preukázateľnom pričinení sa žalobcu“ na tom, že v lehote 24 mesiacov nebolo vydané rozhodnutie v zmysle zmluvy.

20. Žalobca nesúhlasí ani s poukazom súdu prvej inštancie na jeho postup pri odstupovaní od zmluvy. Tejtó úvahe súdu prvej inštancie nerozumie. Odstúpenie od zmluvy nie je viazané na podmienku

bezprostrednosti ani na podmienku existencie dodatočnej primeranej lehoty. Právo odstúpiť od zmluvy je oslabené až uplynutím trojročnej premlčacej doby. Žalobca svoje právo vykonal včas, čo naopak svedčí o správaní sa v súlade so zásadou vigilantibus iura scripta sunt. Ak preto súd prvej inštancie uviedol, že odstúpením od zmluvy až po dva a pol roku relevantným spôsobom oslabuje dôvodnosť odstúpenia od zmluvy, tak ide o zjavne neudržateľný právny názor, nemajúci žiadnu oporu v zákone.

21. Na tomto základe žalobca žiada odvolací súd, aby zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobe vyhovie.

22. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný.

23. Upozorňuje, že súd prvej inštancie nekonštatoval nezákonnosť konania či postupu žalobcu v postavení správneho orgánu tak, ako tvrdí žalobca. Argumentácia žalobcu je zavádzajúca a zjavne účelová. Súd prvej inštancie skonštatoval nečinnosť žalobcu, teda že sa preukázateľne pričínil o to, že do 24 mesiacov nebolo vydané žiadne relevantné rozhodnutie v rámci stavebného konania. Preto súd prvej inštancie správne uzavrel, že odstúpenie od kúpnej zmluvy je z uvedeného dôvodu súdom neakceptovateľné.

24. Žalovaný konštatuje, že bolo preukázané, dokonca ani samotný žalobca to nespochybnil, že v postavení správneho orgánu bol nečinný, nakoľko nepostupoval spôsobom a najmä v zákonných lehotách. Žalobca sa snaží iba alibisticky preniesť na neho zodpovednosť za nevydanie rozhodnutia v stavebnom konaní v lehote 24 mesiacov. Žalovaný namieťa, že nie je pravdou, že v konaní nebola preukázaná nečinnosť stavebného úradu. Táto skutočnosť je nepochybné podložená vykonanými dôkazmi (notárske zápisnice, upozornenie prokurátora, vyjadrenia zamestnankýň príslušného odboru okresného úradu Mesta Trenčín). Obdobne záver žalobcu o údajnej zmene názoru prokurátorky na postup v stavebnom konaní je ničím nepodložený; ide o subjektívne posúdenie žalobcu, a preto nemôže byť považované za relevantné konštatovanie. Upozornenie prokurátora potvrdzuje a preukazuje vady v konaní a postupe žalobcu.

25. Žalovaný preto žiada odvolací súd o odmietnutie odvolania žalobcu ako nedôvodného a potvrdenie napadnutého rozsudku z dôvodu vecnej správnosti.

26. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec v spojení s § 391 ods. 1 CSP vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

27. Zásadnou otázkou riešenou v tomto konaní je platnosť odstúpenia od zmluvy. Súd prvej inštancie správne vychádzal z ustanovenia § 48 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a za prichádzajúce do úvahy považoval odstúpenie od zmluvy prípustné na základe dohody zmluvných strán. Zameral sa potom správne na obsah tejto dohody a z vykonaného dokazovania zistil tento text zmluvy:

28. Článok IV. bod 1 kúpnej zmluvy: "Kupujúci a povinný z vecného bremena sa zaväzuje, že v lehote 12 mesiacov odo dňa nadobudnutia vlastníckeho práva k prevádzaným nehnuteľnostiam podá na príslušný orgán úplný návrh na vydanie rozhodnutia (rozhodnutia o umiestnení stavby, územného rozhodnutia, stavebného povolenia, prípadne iného rozhodnutia oprávňujúceho kupujúceho a povinného z vecného bremena v zmysle platnej právnej úpravy uskutočniť dohodnutý druh výstavby) vo vzťahu k stavbám, ktoré bezprostredne súvisia s prevádzkovaním dopravy na zrevitalizovanej autobusovej stanici vo verejnom záujme."

29. Článok IV. bod 2 kúpnej zmluvy: "Kupujúci a povinný z vecného bremena sa zaväzuje, že bude pokračovať v príslušnom konaní riadne a bez prietahov a poskytovať súčinnosť smerujúcu k vydaniu príslušných rozhodnutí tak, aby v lehote 24 mesiacov odo dňa podania návrhu na vydanie rozhodnutia uvedeného v článku IV. bod 1/ tejto zmluvy nadobudol právoplatné stavebné povolenie alebo iné rozhodnutie, ktoré ho oprávňuje uskutočniť dohodnutý druh výstavby vo vzťahu k stavbám, ktoré bezprostredne súvisia s prevádzkovaním dopravy na zrevitalizovanej autobusovej stanici vo verejnom záujme."

30. Článok IV. bod 3 kúpnej zmluvy: "V prípade nedodržania záväzkov kupujúceho a povinného z vecného bremena uvedených v bode 1 a 2 tohto článku IV. tejto kúpnej zmluvy sa zmluvné strany dohodli

na zmluvnej pokute vo výške 81 070,60 €, slovom osemdesiatjedtisíc sedemdesiat eur a šesťdesiat centov. Predávajúci a oprávnený z vecného bremena si zároveň vyhradzuje právo od kúpnej zmluvy odstúpiť. Pre vylúčenie pochybností, predávajúcemu a oprávnenému z vecného bremena vznikne nárok len na jednu zmluvnú pokutu, bez ohľadu na to, ktorý zo záväzkov uvedených v bode I a 2 tohto článku IV. tejto kúpnej zmluvy bude nedodržaný."

31. Ďalej súd prvej inštancie zistil, že návrh na vydanie rozhodnutia uvedeného v článku IV. bod 1 kúpnej zmluvy (návrh na vydanie rozhodnutia oprávňujúceho uskutočniť dohodnutú výstavbu) podal žalovaný dňa 28.08.2013. Do 28.08.2015 mal teda žalovaný nadobudnúť právoplatné rozhodnutie.

32. Vzhľadom na uvedené je v prvom rade dôvodná námietka žalobcu, že relevantným obdobím pre posúdenie dôvodnosti odstúpenia od zmluvy bolo len obdobie do 28.08.2015. Odvolací súd sa s touto námietkou stotožňuje a skutkové zistenia týkajúce sa neskoršieho obdobia skutočne nebolo dôvodné zohľadňovať ako východiská napadnutého rozhodnutia. Rovnako na platnosť odstúpenia nemohlo mať vplyv jeho uskutočnenie s časovým odstupom, ktorému istú relevanciu pripisuje súd prvej inštancie v ods. 29 odôvodnenia svojho rozhodnutia. S daným časovým odstupom totiž nie je spojený žiaden právny účinok.

33. Relevantné pre odstúpenie od zmluvy mohlo byť preto len konanie, resp. nekonanie ku ktorému došlo do 28.08.2015, čo bol okamžik, do ktorého malo byť podľa zmluvy vydané a právoplatné rozhodnutie špecifikované v zmluve.

34. Súd prvej inštancie svoj záver o nenaplnení dôvodov pre odstúpenie od zmluvy založil na tom, že samotný žalobca sa preukázateľne pričínal o to, že do 24 mesiacov nebolo vydané žiadne relevantné rozhodnutie v rámci stavebného konania, ktorého výsledkom malo byť právoplatné stavebné povolenie alebo iné rozhodnutie, ktoré by oprávňovalo žalovaného uskutočniť dohodnutý druh výstavby. Preto považoval odstúpenie od kúpnej zmluvy za neakceptovateľné (ods. 26 in fine odôvodnenia napadnutého rozhodnutia). Tento záver súdu prvej inštancie však nie je nijako právne odôvodnený. Súd prvej inštancie v tomto smere neprijal právnu argumentáciu žalovaného založenú na ust. § 36 ods. 4 OZ, no sám právne nekvalifikoval to, „že samotný žalobca sa preukázateľne pričínal o to, že do 24 mesiacov nebolo vydané žiadne relevantné rozhodnutie“. Pokiaľ teda súd prvej inštancie prijal uvedený skutkový záver, bolo nevyhnutné, aby takto zistené „pričinenie žalobcu“ podradil pod právnu normu a za jej použitia uviedol právnu konštrukciu, ktorou by odôvodnil nesplnenie dohodnutých podmienok odstúpenia od zmluvy. Bez týchto právnych záverov ostalo rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti nepreskúmateľné.

35. Polemika strán sporu v odvolacom konaní sa zaoberá tiež otázkou výkladu článku IV. bod 2 kúpnej zmluvy. Konkrétne otázkou, či bolo povinnosťou žalovaného iba pokračovať v príslušnom (stavebnom) konaní riadne a bez prieťahov a poskytovať v ňom súčinnosť, alebo či mal súčasne s tým aj povinnosť nadobudnúť právoplatné rozhodnutie v lehote 24 mesiacov odo dňa podania návrhu na jeho vydanie.

36. Ohľadom uvedeného je v prvom rade potrebné uviesť, že zisťovanie obsahu zmluvy zo strany súdu predstavuje zisťovanie skutkového stavu (rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/27/2019 z 14. marca 2019). V tomto prípade súd prvej inštancie k skutkovému stavu konštatoval v odseku 11 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, že stranami tvrdený skutkový stav nebol medzi stranami sporný a bol v súlade s listinnými dôkazmi. Sporné bolo podľa súdu prvej inštancie len právne posúdenie veci. Zamietnutie žaloby napokon súd prvej inštancie ani neodôvodnil tým, že by žalovaný nemal povinnosť nadobudnúť právoplatné rozhodnutie v lehote 24 mesiacov odo dňa podania návrhu na jeho vydanie, ale tým, že žalobca sa „pričínal“ o to, že sa tak v dohodnutej lehote nestalo.

37. Uvedená povaha obsahu zmluvy ako skutkového zistenia súdu neumožňuje, aby odvolací súd k tejto otázke prijímal akékoľvek závery, pokiaľ sám nevykoná dokazovanie (§ 383 CSP), čo nie je možné bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu (§ 385 ods. 1 CSP).

38. Odvolací súd opakuje, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo založené na skutkovom závere, že by žalovaný nemal povinnosť nadobudnúť právoplatné rozhodnutie v lehote 24 mesiacov odo dňa podania návrhu na jeho vydanie. Naopak, súd prvej inštancie v tejto otázke vychádzal z pomerne jednoznačného textu zmluvy. Na strane žalobcu však konštatoval „pričinenie“ k nestihnutiu dohodnutej lehoty, čo bez právnej kvalifikácie považoval za dôvod neplatného odstúpenia, ako bolo uvedené vyššie.

39. Za situácie, že odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie pre nepreskúmateľnosť, ako aj preto, že napadnuté rozhodnutie nebolo založené na tom, že by žalovaný nemal povinnosť nadobudnúť právoplatné rozhodnutie v lehote 24 mesiacov odo dňa podania návrhu na jeho vydanie, odvolací súd polemiku o tejto otázke neriešil. Bez dokazovania pred odvolacím súdom ani riešiť nemohol. Pokiaľ dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia pre nepreskúmateľnosť, ako v tomto prípade, bolo by napokon vykonávanie dokazovania zo strany odvolacieho súdu nadbytočné. Ak vyvstane potreba, bude sa uvedenou skutkovou otázkou o obsahu zmluvy zaoberať súd prvej inštancie v ďalšom konaní vo veci. Pre tento prípad možno len uviesť, že zistenie odlišného obsahu zmluvy, než vyplýva z jej textu, vyžaduje dôsledné a presvedčivé hodnotenie dôkazov, ktoré by mali odôvodňovať záver o tom, že vôľa zmluvných strán nezodpovedá textu zmluvy. Úplne na začiatku je však nevyhnutné, aby strana sporu tvrdiaca nesúlad skutočného obsahu zmluvy s jej textom navrhla dôkazy, spôsobilé preukázať túto skutočnosť.

40. Vzhľadom na zrušenie napadnutého rozhodnutia z vyššie uvedených dôvodov bolo nadbytočné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami žalobcu. Pokiaľ však budú relevantné aj v ďalšom priebehu konania, vysporiada sa s nimi súd prvej inštancie. Najmä však svoje nové rozhodnutie odôvodní nielen skutkovo, ale aj právne, aby jeho odôvodnenie zodpovedalo ust. § 220 ods. 2 CSP a bolo z neho okrem iného zrejmé, aké právne normy, a ako, súd prvej inštancie aplikoval pri svojom rozhodnutí.

41. Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania nerozhodoval, keďže o náhrade trov konania, vrátane tohto odvolacieho, rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP).

42. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).